Europaparlamentet
2024-2029

ANTAGNA TEXTER

P10_TA(2025)0174

Offentlig upphandling

Europaparlamentets resolution av den 9 september 2025 om offentlig upphandling (2024/2103(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 3.3,

– med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 114, 151 och 156,

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG[1],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG[2],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG av den 11 december 2007 om ändring av rådets direktiv 89/665/EEG och 92/13/EEG vad gäller effektivare förfaranden för prövning av offentlig upphandling[3] (*rättsmedelsdirektivet*),

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/1031 av den 23 juni 2022 om tillträdet för ekonomiska aktörer, varor och tjänster från tredjeländer till unionens marknader för offentlig upphandling och koncession och förfaranden till stöd för förhandlingar om tillträde för ekonomiska aktörer, varor och tjänster

---

1 EUT L 94, 28.3.2014, s. 65, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj.
2 EUT L 94, 28.3.2014, s. 243, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/25/oj.
3 EUT L 335, 20.12.2007, s. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2007/66/oj.

från unionen till tredjeländers marknader för offentlig upphandling och koncession (Instrumentet för internationell upphandling – IPI)[1],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882 av den 17 april 2019 om tillgänglighetskrav för produkter och tjänster[2] (*det europeiska tillgänglighetsdirektivet*) och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2102 av den 26 oktober 2016 om tillgänglighet avseende offentliga myndigheters webbplatser och mobila applikationer[3] (*direktivet om webbtillgänglighet*),

– med beaktande av Europeiska unionens domstols dom av den 30 januari 2020 i mål C-395/18, Tim SpA – Direzione e coordinamento Vivendi SA mot Consip SpA, Ministero dell'Economia e delle Finanze[4],

– med beaktande av Europeiska unionens domstols nyligen avkunnade domar om utländska anbudsgivares deltagande i EU:s förfaranden för offentlig upphandling, närmare bestämt domarna av den 22 oktober 2024 i mål C-652/22, Kolin Inļaat Turizm Sanayi ve Ticaret AȘ mot Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave[5], och av den 13 mars 2025 i mål C-266/22, CRRC Qingdao Sifang Co. Ltd, Astra Vagoane Călători SA mot Autoritatea pentru Reformă Feroviară, Alstom Ferroviaria SpA[6],

– med beaktande av Världshandelsorganisationens avtal om offentlig upphandling från 2012,

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 februari 2025 *Kommissionens arbetsprogram 2025 – Framåt tillsammans: en djärvare, enklare och snabbare union* (COM(2025)0045),

---

1 EUT L 173, 30.6.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/1031/oj.

2 EUT L 151, 7.6.2019, s. 70, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/882/oj.

3 EUT L 327, 2.12.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/2102/oj.

4 Domstolens dom av den 30 januari 2020, Tim SpA – Direzione e coordinamento Vivendi SA mot Consip SpA, Ministero dell'Economia e delle Finanze, C-395/18, ECLI:EU:C:2020:58.

5 Domstolens dom av den 22 oktober 2024 i mål C-652/22, Kolin Inļaat Turizm Sanayi ve Ticaret AȘ mot Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, C-652/22, ECLI:EU:C:2024:910.

6 Domstolens dom av den 13 mars 2025 i mål C-266/22, CRRC Qingdao Sifang Co. Ltd, Astra Vagoane Călători SA mot Autoritatea pentru Reformă Feroviară, Alstom Ferroviaria SpA, C-266/22, ECLI:EU:C:2025:178.

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 februari 2025 *Given för en ren industri: en gemensam färdplan för konkurrenskraft och fossilfrihet* (COM(2025)0085),

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 29 januari 2025 *En konkurrenskraftskompass för EU* (COM(2025)0030),

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 juni 2024 *Europeiska planeringsterminens vårpaket 2024* (COM(2024)0600),

– med beaktande av kommissionens rapport *SME needs analysis in public procurement* (2021)[1],

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 9 december 2021 *Bygga upp en ekonomi som fungerar för människor: en handlingsplan för den sociala ekonomin* (COM(2021)0778),

– med beaktande av Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention nr 94 från 1949 om arbetsklausuler (offentliga kontrakt),

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 oktober 2017 *Offentlig upphandling i och utanför EU* (COM(2017)0572),

– med beaktande av Europeiska regionkommitténs yttrande av den 4 december 2024 *Så ser vi till att EU:s regioner klarar av att hantera chocker: stärkt ekonomisk resiliens på lokal och regional nivå inom ramen för den strategiska utvecklingen av den inre marknaden*[2],

– med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport 28/2023 av den 4 december 2023 *Offentlig upphandling i EU – Mindre konkurrens vid upphandlingar av byggentreprenader, varor och tjänster under perioden 2011–2021 (revisionsrättens särskilda rapport*),

– med beaktande av rådets slutsatser av den 24 maj 2024 om Europeiska revisionsrättens särskilda rapport 28/2023 *Främja rättvis och effektiv konkurrens vid EU:s offentliga upphandlingar av byggentreprenader, varor och tjänster*[3],

---

1 Europeiska kommissionen: GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag, t33, Celotti, P., Alessandrini, M., Valenza, A. m.fl., *SME needs analysis in public procurement – Final report*, Publikationsbyrån, 2021, https://data.europa.eu/doi/10.2873/86199.

2 EUT C, C/2024/7061, 4.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/7061/oj.

3 EUT C, C/2024/3521, 3.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3521/oj, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3521/oj.

– med beaktande av sin resolution av den 16 december 2020 om en ny strategi för europeiska små och medelstora företag[1],

– med beaktande av sin resolution av den 13 juli 2023 om tillståndet i unionen för små och medelstora företag[2],

– med beaktande av kommissionens rapport av den 20 maj 2021 *Genomförande och bästa praxis avseende nationella upphandlingspolicyer på den inre marknaden* (COM(2021)0245),

– med beaktande av sin studie av den 24 oktober 2023 *The social impact of public procurement – Can the EU do more?*[3],

– med beaktande av Europeiska arbetsmyndighetens rapport från maj 2024 *Evaluating policy responses to prevent undeclared work in public procurement contracts*,

– med beaktande av rapporterna från Mario Draghi av den 9 september 2024 *The future of European competitiveness* (*Draghi-rapporten*) respektive Enrico Letta av den 17 april 2024 *Much more than a market* (*Letta-rapporten*),

– med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

– med beaktande av yttrandena från utskottet för internationell handel och utskottet för sysselsättning och sociala frågor,

– med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A10-0147/2025), och av följande skäl:

A. Offentlig upphandling motsvarar cirka 14 % av EU:s bruttonationalprodukt och är ett viktigt instrument för ekonomisk tillväxt, särskilt för små och medelstora företag, innovation, hållbarhet och social sammanhållning, samt för att främja lokal industri och arbetstillfällen av hög kvalitet i EU och för att stödja omställningen till resilienta leveranskedjor och affärsmodeller, inbegripet i underleverantörskedjor.

B. Lokala och regionala myndigheter, som är de största investerarna och upphandlande myndigheterna i EU, begränsas i allt högre grad av stränga EU-regler och nationella regler, komplexa rättsliga krav och förfaranden och oproportionerliga administrativa bördor, samtidigt som de står inför en ihållande brist på ekonomiska

---

1 EUT C 445, 29.10.2021, s. 2.
2 EUT C, C/2024/4013, 17.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4013/oj.
3 Europaparlamentet: Utredningsavdelningen för ekonomisk politik, vetenskapspolitik och frågor om livskvalitet, generaldirektoratet för unionens interna politik, Caimi, V. och Sansonetti, S., *The social impact of public procurement – Can the EU do more?*, oktober 2023.

resurser, kvalificerad personal och teknisk expertis – särskilt på kommunnivå och mindre regionnivå – vilket ofta kräver utkontraktering av kärnuppgifter till externa enheter och därmed skapar ytterligare finansiella påfrestningar och förseningar i förfarandena.

C. Offentlig upphandling kan driva på spridningseffekter som ökar efterfrågan på hållbara varor och tjänster på hela marknaden, samt stödja skapandet av en ledande marknad.

D. Syftet med 2014 års reform var att förenkla förfarandena, öka transparensen, stärka kampen mot korruption, främja små och medelstora företags och innovativa uppstartsföretags deltagande och införliva mål om strategisk upphandling genom en frivillig strategi, men utmaningar kvarstår när det gäller transparens, effektivitet, en bredare användning och anpassning av andra kriterier än pris, tillgång till data och en uppstramad efterlevnad samt förebyggande av bedrägeri och korruption.

E. Genom 2014 års reform infördes kriterier för det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet för att stimulera användningen av kvalitativa kriterier såsom miljöhänsyn och sociala hänsyn vid tilldelning av offentliga kontrakt. Revisionsrätten noterade i sin särskilda rapport att en stor andel av kontrakten 2021 fortfarande tilldelades endast på grundval av kriteriet lägsta pris. 20 medlemsstater tilldelade mer än 50 % av sina offentliga upphandlingar baserat enbart på priset 2023, varav tio medlemsstater tilldelade mer än 80 % av sina offentliga upphandlingar baserat enbart på priset.

F. I revisionsrättens särskilda rapport drogs slutsatsen att konkurrensnivån i offentlig upphandling har minskat sedan 2014, och att förekomsten av tilldelningskriteriet baserat på lägsta pris dessutom ökade i merparten av medlemsstaterna under den granskade perioden.

G. EU:s tröskelvärden för upphandling av varor, tjänster och byggentreprenad har förblivit praktiskt taget oförändrade sedan 1994. Dessa tröskelvärden, som är justerade till marknadspriserna, minskar kontinuerligt i reala termer. Till följd av detta måste ett ökat antal mindre kontrakt nu upphandlas på EU-nivå genom förfaranden som ofta är utdragna och komplexa.

H. Europeiska arbetsmyndigheten konstaterade att när lägsta pris används som enda urvalskriterium ökar risken för odeklarerat arbete på grund av de pressade arbetskraftskostnaderna. Arbetsmyndigheten noterade också att det är allmänt erkänt att prioritering av kriteriet lägsta pris i offentlig upphandling kan skapa en miljö där det är mer sannolikt att arbetsrättsliga överträdelser sker på grund av krav på att sänka kostnaderna och otillräcklig tillsyn. Kriteriet lägsta pris kan ge entreprenörer incitament att

verka i den odeklarerade ekonomin för att minska kostnaderna och kringgå arbetslagstiftningen.

I. Av kommissionens slutrapport *SME needs analysis in public procurement*[1] framgår att metoderna för offentlig upphandling fortfarande behöver klargöras, förenklas och standardiseras, samtidigt som medlemsstaternas särdrag och olika administrativa system beaktas.

J. Direkta gränsöverskridande upphandlingar är fortfarande begränsade till endast 5 %[2] av alla upphandlingskontrakt, vilket tyder på att hinder för gränsöverskridande konkurrens och marknadstillträde och komplexa förfaranden kvarstår. Denna siffra tar inte hänsyn till deltagandet av andra medlemsstaters dotterbolag i det land där upphandlingsförfarandet äger rum.

K. Kommissionen betonar flera rättsliga osäkerhetsfaktorer när det gäller att främja socialt ansvarsfull och innovativ offentlig upphandling[3]. Dessa rättsliga osäkerheter omfattar bland annat svårigheter att koppla sociala hänsyn till föremålet för kontraktet.

L. Kommissionens ordförande har åtagit sig att se över ramen för offentlig upphandling i syfte att göra ”det möjligt att ge företräde åt europeiska produkter vid offentlig upphandling i vissa strategiska sektorer”[4].

M. Översynen av direktiven om offentlig upphandling bör inriktas på att uppmuntra kvalitativa kriterier, effektivisera upphandlingsförfarandena och säkerställa att skattebetalarna får mest valuta för sina pengar. Reglerna för offentlig upphandling måste dock ta hänsyn till de specifika särdragen i olika sektorer och industrier och de upphandlande myndigheternas specifika mål, och utgångspunkten bör vara att en enhetlig strategi avseende regleringsåtgärder, såsom betalningsvillkor, inte nödvändigtvis lämpar sig för alla sektorer och att det krävs skräddarsydda bestämmelser i sektorsspecifik lagstiftning för att säkerställa att den

---

1 Europeiska kommissionen: GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag m.fl., *SME needs analysis in public procurement – Final report*, Publikationsbyrån, 2021.

2 Europeiska revisionsrätten, *Särskild rapport 28/2023: Offentlig upphandling i EU – Mindre konkurrens vid upphandlingar av byggentreprenader, varor och tjänster under perioden 2011–2021*, Europeiska revisionsrätten, 2023.

3 Kommissionens rapport av den 20 maj 2021 *Genomförande och bästa praxis avseende nationella upphandlingspolicyer på den inre marknaden* (COM(2021)0245).

4 Kommissionens ordförandes politiska riktlinjer av den 18 juli 2024 *Europas val – politiska riktlinjer för nästa Europeiska kommission 2024–2029*, s. 11.

övergripande upphandlingsramen ligger i linje med industrispecifika driftsrelaterade och finansiella omständigheter. Vinnande anbud bör väljas i enlighet med vad den enskilda upphandlande myndigheten anser vara den ekonomiskt bästa lösningen bland dem som lämnats för att uppmuntra högre kvalitet och flexibilitet i den offentliga upphandlingen.

N. Offentlig upphandling förblir ett neutralt och förfarandemässigt verktyg som reglerar hur offentliga myndigheter köper varor och tjänster, inte vad de köper.

O. Med tanke på utmaningarna kopplade till den europeiska industrins suveränitet och behovet att bevara och stärka arbetstillfällen och kunnande i Europa bör offentlig upphandling användas som en viktig strategisk hävstång för att främja skapandet av mervärde inom EU och därigenom stärka industrins motståndskraft och de europeiska leveranskedjornas hållbarhet.

P. Upphandlande myndigheter i EU bör tillåtas att ge företräde åt anbud som omfattar en betydande andel mervärde som produceras inom EU.

Q. Användningen av hållbarhetskriterier kan bidra till att uppnå EU:s miljömål, förutsatt att dessa kriterier är tydligt definierade, proportionerliga och inte begränsar upphandlande myndigheter när det gäller att tillgodose sina faktiska upphandlingsbehov.

R. Upphandlande myndigheter verkar i olika lokala och marknadsrelaterade sammanhang och måste behålla friheten att fastställa upphandlingens föremål, omfattning och strategiska prioriteringar i linje med sina faktiska behov och sin kapacitet. Proportionalitetsprincipen och subsidiaritetsprincipen måste skyddas i alla strategier för hållbar upphandling på EU-nivå.

S. Förtroendet för offentlig upphandling måste stärkas. Bristande transparens och rättvisa i upphandlingsförfaranden, däribland farhågor om favorisering, otydliga urvalskriterier, otillräckliga tillsynsmekanismer, otillräcklig uteslutning och otillräckliga påföljder, undergräver förtroendet för offentlig upphandling och ger grogrund för korruption. Ett alltför stort beroende av kriteriet lägsta pris kan i vissa fall pressa ner tjänsternas kvalitet, säkerhet och arbetsvillkor och kan få negativa långsiktiga ekonomiska konsekvenser för de upphandlande myndigheterna. I vissa fall har det förekommit tilldelning med avsaknad av faktisk konkurrens, med brist på insyn och effektiv extern kontroll i urvalskriterierna, vilket understryker det brådskande behovet av stärkta principer om transparens, jämlikhet och legalitet i samtliga upphandlingsförfaranden.

T. Protektionistisk politik i länder utanför EU gör att europeiska företag, särskilt små och medelstora företag, möter betydande

hinder när det gäller tillträde till offentlig upphandling på den internationella marknaden, samtidigt som EU upprätthåller en av de mest öppna upphandlingsmarknaderna globalt, vilket leder till orättvisa konkurrensnackdelar för företag i EU. Utöver den protektionistiska politiken snedvrids ofta rättvis konkurrens genom subventionering av produkter från regeringarnas sida i länder utanför EU.

U. EU lade nyligen till instrumentet för internationell upphandling i sin verktygslåda för handelspolitiska skyddsåtgärder[1] för att främja ömsesidighet i tillträdet till internationella marknader för offentlig upphandling och säkerställa lika villkor för europeiska företag och produkter. Miljömässiga, sociala och arbetsrättsliga krav samt krav på tillbörlig aktsamhet skulle gälla för ekonomiska aktörer i länder utanför EU i enlighet med direktiven 2014/23/EU[2], 2014/24/EU och 2014/25/EU, direktiv (EU) 2024/1760[3] och annan EU-lagstiftning.

V. Världshandelsorganisationens (WTO) avtal om offentlig upphandling har ännu inte undertecknats av alla WTO-medlemmar, och den senaste versionen innehåller bland annat varken de globala arbets- och miljönormer som antagits sedan avtalet ingicks eller en uppdaterad inflationsjusteringsmekanism.

W. I Europeiska unionens domstols domar om utländska anbudsgivares deltagande i EU:s offentliga upphandlingsförfaranden (målen C-652/22 och C-266/22) klargörs att utländska anbudsgivare från länder som inte har ingått ett multilateralt, plurilateralt eller bilateralt avtal inte har säkrat tillträde till EU:s upphandlingsmarknad. Domstolen bekräftade på nytt EU:s exklusiva befogenhet på detta område och bekräftade att i avsaknad av sådana avtal kan upphandlande myndigheter, i enlighet med EU-rätten, begränsa eller utesluta dessa anbudsgivare – en situation som kan leda till skillnader i nationell praxis.

X. Ökade geopolitiska spänningar leder till omstruktureringar i den internationella handeln och en ny ekonomisk dynamik, vilket resulterar i nya strategiska beroenden som drivs av importkoncentrationer och begränsad möjlighet att ersätta import

---

1 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2560 av den 14 december 2022 om utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden (EUT L 330, 23.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2560/oj).

2 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/23/oj).

3 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1760 av den 13 juni 2024 om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och förordning (EU) 2023/2859 (EUT L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

och medför dessutom risker för leveranskedjornas stabilitet. Detta kräver ökad och strategisk användning av offentlig upphandling för att stödja EU:s ekonomi och dess kapacitet till resiliens, minska skadliga beroenden och stärka dess strategiska oberoende.

Y. Politiken för offentlig upphandling bör främja EU:s konkurrenskraft och innovation.

Z. Det lägsta priset är ett viktigt tilldelningskriterium i de flesta anbudsförfaranden i EU – i vissa medlemsstater tillämpas det i upp till 95 %[1] av fallen eller är ibland till och med det enda kriteriet i både anbuds- och tilldelningsfaserna i ett upphandlingsförfarande. Europeiska arbetsmyndigheten konstaterar i sin rapport från maj 2024 att man genom att förlita sig på kriteriet lägsta pris – särskilt inom arbetsintensiva sektorer där personalkostnaderna dominerar – kan förvärra förekomsten av odeklarerat arbete och undergräva tjänste- eller produktkvalitet, hållbarhet och sociala normer.[2] Företrädare för små och medelstora företag och personer som intervjuats från små och medelstora företag har upprepade gånger rapporterat att upphandlande myndigheter ignorerar den horisontella sociala klausulen och uppger att de tilldelar kontrakt enbart på grundval av det lägsta priset, vilket uppmuntrar till onormalt låga anbud och avskräcker från deltagande av anbudsgivare som följer arbetsrätten och arbetspraxis.

AA. Domstolen bekräftar i sin dom i mål C-395/18 att kraven i artikel 18.2 i direktiv 2014/24/EU som fastställer att de ekonomiska aktörerna vid fullgörande av offentliga kontrakt ska iaktta tillämpliga miljö-, social- och arbetsrättsliga skyldigheter är en bindande princip, på samma sätt som de andra principer som anges i punkt 1 i den artikeln, det vill säga likabehandling, icke-diskriminering, öppenhet och proportionalitet. I domen klargörs också att medlemsstaterna får beakta överträdelser av underleverantörer när de fastställer skäl för uteslutning, förutsatt att proportionalitetsprincipen strikt respekteras.

AB. Offentlig upphandling är ett viktigt verktyg för att aktivt stödja omställningen till en hållbar, inkluderande och rättvis ekonomi och kan användas för att främja social rättvisa och anständiga arbetsvillkor. Upphandlande myndigheter bör uppmuntras att eftersträva mål av allmänt intresse genom upphandling, inbegripet social inkludering, arbetstillfällen av hög kvalitet, lika möjligheter, territoriell sammanhållning och stöd till aktörer inom den sociala ekonomin.

AC. För att frigöra den fulla potentialen i strategisk offentlig upphandling

---

1 Revisionsrättens särskilda rapport 28/2023, figur 11.

2 Europeiska arbetsmyndighetens rapport från maj 2024 *Evaluating policy responses to prevent undeclared work in public procurement contracts*.

krävs en övergång från en rent kostnadsbaserad strategi till en strategi som också beaktar resiliens och socialt och miljömässigt värde, bland annat genom respekt för kollektivförhandlingar och grundläggande arbetstagarrättigheter.

AD. Underentreprenad är avgörande för rättvis konkurrens för små och medelstora företag och deras förmåga att förlita sig på specialiserad expertis. Den kan också öka effektiviteten, innovationen och de små och medelstora företagens deltagande i offentlig upphandling. På grund av rättsliga oklarheter och bristande efterlevnad kan flera nivåer av underentreprenad försvaga ansvarsskyldigheten, öka risken för överträdelser av arbetsrätten och hindra en effektiv kontroll av efterlevnaden.

AE. Den ökande digitaliseringen av upphandlingsförfarandena måste åtföljas av kraftfulla cybersäkerhetsåtgärder, interoperabilitetskrav och lättanvända, harmoniserade digitala plattformar för anbudslämnande samt säkerställa transparens och maskinläsbarhet för analysändamål. Digitaliseringen kan dessutom bidra till att förenkla tillgången för företag, särskilt mikroföretag samt små och medelstora företag, till offentlig upphandling samt minska den byråkratiska bördan för mindre upphandlande myndigheter.

AF. Snarare än att inta hållningen ”enbart europeiskt” bör EU inrikta sig på bästa möjliga kvalitet och beakta en lång rad villkor, däribland pris, säkerhet, kvalitet, hållbarhet, resiliens och arbetsvillkor. EU bör också fokusera på att främja partnerskap med sina demokratiska allierade.

AG. Trots målet i 2014 års reform och de ansträngningar som har gjorts för att främja små och medelstora företags deltagande i offentlig upphandling är deras deltagande fortfarande begränsat på grund av kontraktens omfattande storlek och de oproportionerliga administrativa kraven, men även för att det saknas skräddarsydda nationella stödmekanismer som gör att de verkligen kan konkurrera med större enheter, liksom klarhet i upphandlingsmeddelandena, och på grund av återkommande betalningsförseningar.

AH. Inom upphandlingsstrategier kan man främja en ekonomisk miljö som bidrar till lokal tillväxt, ökat välstånd i samhället, nya arbetstillfällen och långsiktig finansiell stabilitet, och därmed stärka de små och medelstora företagens – däribland uppstartsföretag och organisationer i den sociala ekonomin – roll i offentliga upphandlingar.

AI. I artikel 27 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning fastställs principen om lika sysselsättningsmöjligheter på tillgängliga och inkluderande arbetsmarknader. Direktiv 2014/24/EU om offentlig upphandling gör det möjligt att införliva sociala kriterier vid tilldelning av kontrakt,

inbegripet åtgärder som stöder inkluderande sysselsättning och motverkar social utestängning. I EU:s strategi för rättigheter för personer med funktionsnedsättning 2021–2030 erkänns reserverade kontrakt enligt direktiv 2014/24/EU som ett av flera verktyg för att säkerställa tillgänglighetsstandarder.

AJ. Tillämpningen av kriterierna för det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet för tilldelning av kontrakt, med beaktande av produkters livscykel och miljöpåverkan, kan stödja rationella och långsiktiga beslut om offentlig upphandling.

AK. Införlivandet av de europeiska reglerna om offentlig upphandling i nationell lagstiftning är ibland ineffektivt, vilket leder till inkonsekvenser i genomförandet, rättsosäkerhet och hinder för ekonomiska aktörers tillgång. För att förhindra dessa brister i genomförandet och säkerställa en konsekvent tillämpning bör detaljerade vägledande ramar fastställas för att hjälpa medlemsstaterna att effektivt införliva reglerna.

AL. Systematiska register över fullgöranden av kontrakt kan öka de upphandlande myndigheternas förmåga att snabbt utesluta olämpliga aktörer från upphandlingsförfaranden, inbegripet aktörer som är kopplade till kriminella nätverk och utländsk inblandning, förhindra arbetskraftsexploatering och stärka det tillförlitliga fullgörandet av kontrakt. Effektiv interoperabilitet och gränsöverskridande tillgång till dessa register i medlemsstaterna är viktigt för att stärka transparensen, skydda offentliga medel, stödja den inre marknaden och stärka säkerheten och integriteten för kritisk offentlig infrastruktur och kritiska offentliga tjänster.

Strategiska mål

1. Europaparlamentet betonar att europeisk offentlig upphandling bör förbli hörnstenen i en väl fungerande inre marknad och den bredare ekonomin, och att ambitiösa, riktade reformer behövs för att frigöra dess verkliga potential, uppmuntra produktionen i medlemsstaterna och bidra till resilienta, säkra och strategiska leveranskedjor. Parlamentet betonar behovet av ett harmoniserat genomförande av den nuvarande och den reformerade rättsliga ramen i medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att effektivisera och förtydliga inriktningen på målen för offentlig upphandling, inbegripet målen för strategisk upphandling, genom att fastställa en mer fokuserad, ekonomiskt bärkraftig, precis och icke motstridig uppsättning mål som är tydliga, mätbara och som kan ge påtagliga marknadseffekter. Parlamentet efterlyser därför ökad rättssäkerhet och enhetlighet för att förenkla de upphandlande myndigheternas tillämpning av reglerna, och betonar att många upphandlingsförfaranden är alltför långdragna och därmed försenar nödvändiga investeringar. Parlamentet tillägger att offentlig

upphandling bör tillföra ett mervärde för allmänheten utöver att bidra till en balanserad ekonomisk utveckling i hela EU.

2. Europaparlamentet anser att den globala konkurrensen i allt högre grad formas inte bara av marknadskrafter, utan även av statligt ledda industristrategier, inbegripet utländska subventioner, överkapacitet och diskriminerande upphandlingsmetoder, vilket hotar att undergräva de europeiska producenternas konkurrenskraft och resiliens. Parlamentet betonar i detta sammanhang vikten av att stärka Europas strategiska resiliens och ekonomiska säkerhet genom att främja utvecklingen av kritiska och framväxande industrier inom nyckelsektorer. Parlamentet erkänner behovet av att stärka den inre marknaden och EU:s strategiska oberoende genom att införa företräde för europeiska varor och tjänster i utvalda strategiska sektorer. Parlamentet stöder att man undersöker hur offentlig upphandling kan fungera som ett målinriktat verktyg för att stimulera efterfrågan på innovativa och hållbara EU-tillverkade produkter och tekniker och för att förankra industriell kapacitet inom EU. Parlamentet erkänner dessutom den potential som kriterier som avser EU-innehåll eller resiliens kan ha – om de utformas proportionerligt – för att stödja långsiktig försörjningstrygghet inom känsliga områden. Parlamentet understryker dock att all strategisk inriktning måste förbli förankrad i rättssäkerhet, transparens och rättvis konkurrens, för att undvika fragmentering av den inre marknaden, snedvridning av internationella åtaganden eller alienering av strategiska partner.

3. Europaparlamentet noterar kommissionens pågående utvärdering med avseende på översynen av de rättsliga ramarna för EU:s offentliga upphandling. Parlamentet betonar att samrådsprocessen bör omfatta en konsekvensbedömning av lagstiftningen som respekterar principerna för den fria marknaden och att dess huvudmål bör vara att tillhandahålla värde genom marknadsbaserade lösningar. Parlamentet vill därför att man visar effekten av potentiella nya regler som syftar till att främja målen för hållbar och social upphandling och de åtgärder som krävs för att säkerställa rättvis och effektiv konkurrens, samtidigt som överdrivna och onödiga administrativa hinder i största möjliga utsträckning undanröjs och bestämmelserna effektiviseras. Parlamentet understryker betydelsen av flexibilitet när det gäller att avgöra karaktären för strategiska överväganden och inkludera dem i offentliga upphandlingsförfaranden.

4. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att vid reformen av offentlig upphandling ta full hänsyn till sina strategiska mål som syftar till att minska byråkratin och regelbördan, förenkla, upprätthålla höga sociala normer och miljönormer, garantera en ambitiös lokal ekonomisk utveckling, främja små och medelstora företags tillträde och stärka EU:s konkurrenskraft och säkerhet,

förhindra social dumpning och bevara vår ekonomiska och industriella suveränitet, i syfte att ta itu med skadliga beroenden när det gäller vissa viktiga produkter och tjänster. Parlamentet avråder från åtgärder som skulle kunna sätta någon av dessa principer ur spel.

5. Europaparlamentet påminner om EU:s konsekventa politiska mål som återspeglas i olika förordningar, såsom hållbarhet, arbetsnormer, mänskliga rättigheter, innovation, resiliens och cirkularitet, i samband med den kommande reformen. Parlamentet betonar behovet av att ta itu med nationell överreglering, förhindra uppkomsten av eventuella hinder under den kommande reformen och att identifiera och övervinna de huvudsakliga hindren för hållbar och resilient upphandling, garantera försörjningstrygghet och säkerställa rättvis och effektiv konkurrens.

6. Europaparlamentet konstaterar att man för att göra offentlig upphandling mer tillgänglig för mindre aktörer, inbegripet organisationer inom den sociala ekonomin som deltar i offentlig upphandling, och särskilt för små och medelstora företag och uppstartsföretag, vid en uppdatering av direktiven måste eftersträva att minska den nuvarande lagstiftningens 476 antal artiklar eller 907 antal sidor, som måste fortsätta att vara förfaranderelaterade såtillvida att de bör förtydliga hur inköp ska ske snarare än vad som ska köpas in. Parlamentet betonar dock att de upphandlande myndigheterna bör behålla tillräcklig flexibilitet för att anpassa upphandlingsförfarandena till sina specifika behov för att säkerställa effektivitet och mest valuta för pengarna.

7. Europaparlamentet konstaterar att den internationella konkurrensen sätter press på många industrisektorer i Europa genom överkapacitet och prisdumpning, och förväntar sig därför att pionjärmarknader, förutom att främja gröna och sociala initiativ, också bör förankras i offentliga upphandlingar för att stärka Europas strategiska oberoende inom viktiga sektorer och prioritera europeiska anbudsgivare inom dessa sektorer.

8. Europaparlamentet betonar att en översyn bör sträva efter att stärka efterlevnaden av den framtida upphandlingslagstiftningen och måste ta itu med de nuvarande reglernas komplexitet och säkerställa rättssäkerhet för upphandlande myndigheter. Parlamentet påpekar att upphandlingsreglerna måste respektera principen om icke-diskriminering och klargöra kopplingen till kontraktsföremålet, i linje med principerna om rättssäkerhet och skyldigheter enligt WTO-avtalet om offentlig upphandling och med tanke på antalet sektorsspecifika lagar.

9. Europaparlamentet pekar på de betydande rättsliga och administrativa skillnaderna mellan medlemsstaterna och deras upphandlingssystem, i allt från de lokala myndigheternas varierande

grad av autonomi till olika upphandlingsstrategier. Parlamentet erkänner fördelarna med direktivets format, som tillåter en sådan mångfald samtidigt som rättslig överensstämmelse och ömsesidig respekt för nationella system säkerställs. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma det lämpligaste rättsliga instrumentet inför den kommande reformen.

10. Europaparlamentet upprepar att skattemedel ska användas med största försiktighet och transparens för att gagna medborgarna och, där det är ekonomiskt genomförbart, stödja hållbar tillväxt. Parlamentet anser att översynen av direktiven bör syfta till att uppnå de mål som fastställdes 2014 och anpassa sig till de nya utmaningar som Europa står inför. Parlamentet anser därför att de tre vägledande principerna om bästa förhållande mellan pris och kvalitet under hela livscykeln, rättvis konkurrens och åtgärder mot korruption förblir giltiga i samband med den kommande reformen och bör inte äventyras.

11. Europaparlamentet noterar i detta sammanhang att offentlig upphandling visserligen kan vara ett användbart verktyg för att uppnå strategiska mål, såsom innovation och hållbarhet eller stöd till strategiska industrier i Europa som är avgörande för säkerheten i industriproduktionen och den ekonomiska stabiliteten, men att den framför allt är en motor för att fullgöra uppgifter vars huvudsakliga funktion är uppnå mest valuta för skattemedlen och därmed säkerställa en effektiv och transparent upphandling av varor och tjänster.

12. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att, mot bakgrund av den ekonomiska avmattningen och den ökande offentliga skulden, noggrant bedöma alla rättsliga förändringar som skulle kunna ytterligare begränsa de upphandlande myndigheternas köpkraft och tillgången till leverantörer, eftersom sådana begränsningar i slutändan skulle kunna undergräva medborgarnas tillgång till offentliga tjänster och offentlig infrastruktur av hög kvalitet. Parlamentet understryker att vederbörlig hänsyn måste tas till behovet av tydliga regler om behandlingen av produkter och ekonomiska aktörer från länder utanför EU. Parlamentet varnar dock för att använda upphandling för protektionistiska ändamål. Parlamentet understryker i detta sammanhang att en europeisk preferens bör vara förenlig med EU:s WTO-åtaganden.

13. Europaparlamentet betonar att stödåtgärder inte får snedvrida de lika villkoren. Parlamentet upprepar vikten av att europeiska offentliga upphandlingsförfaranden förblir så öppna som möjligt och insisterar på att de måste förbli teknikneutrala och konkurrensdrivna. Parlamentet belyser att långsiktig kommersiell lönsamhet bör vara en vägledande princip vid bedömningen av teknik som ska erhålla offentliga investeringar.

Huvudsakliga utmaningar

14. Europaparlamentet konstaterar att betydande skillnader kvarstår mellan medlemsstaterna när det gäller genomförandet och efterlevnaden av reglerna för offentlig upphandling och försvårar gränsöverskridande anbud och deltagande av mindre företag och företag inom den sociala ekonomin, vilket skapar ojämlika villkor. Parlamentet noterar det varierande genomförandet av miljöanpassad offentlig upphandling i medlemsstaterna, varav endast en tredjedel har infört bindande skyldigheter och resten har valt frivilliga strategier.

15. Europaparlamentet observerar att lokala myndigheter vid upphandling av varor och tjänster och i enlighet med medlemsstaternas konstitutionella strukturer – särskilt skyddet av regionalt och lokalt självstyre enligt artikel 4.2 i fördraget om Europeiska unionen – har rätt att avgöra hur de ska tillgodose sina upphandlingsbehov. Parlamentet påminner om att de kan välja att leverera varor internt, samarbeta med andra offentliga enheter eller involvera marknaden genom upphandlingsförfaranden. Parlamentet anser att de offentliga myndigheternas frihet och självständighet bör skyddas och respekteras.

16. Europaparlamentet beklagar att konkurrensen har minskat avsevärt inom offentlig upphandling under det senaste årtiondet, såsom revisionsrätten påpekar i sin särskilda rapport, vilket har resulterat i ett ökat antal anbudsförfaranden med ett enda eller inga anbud. Parlamentet beklagar dessutom att det i samma rapport konstateras att upphandlande myndigheter genomför strategisk upphandling i mycket begränsad utsträckning och att andelen förfaranden som använder andra tilldelningskriterier än pris är mycket begränsad. Parlamentet erkänner att användningen av strategisk offentlig upphandling har förblivit begränsad på grund av bristen på rättssäkerhet i tolkningen av kravet på ”koppling till kontraktsföremålet” för upphandlande myndigheter och deras därav följande rädsla för rättstvister.

17. Europaparlamentet noterar att upphandlingsförfarandena har blivit alltmer komplexa och tungrodda, med onödiga administrativa hinder som avskräcker deltagande av en rad olika leverantörer, inbegripet gränsöverskridande sådana, samt begränsar konkurrensen och leder till förseningar i tillhandahållandet av viktiga offentliga projekt. Parlamentet betonar att dessa frågor också påverkar offentliga upphandlande myndigheter, särskilt mindre lokala och regionala förvaltningar. Parlamentet påpekar att revisionsrättens särskilda rapport visar att de administrativa förfarandenas längd har ökat sedan 2021. Parlamentet noterar dessutom att bristen på en driftskompatibel digital infrastruktur för upphandlingsplattformar fortfarande är ett hinder för företag, särskilt små och medelstora företag, vilket bidrar till ineffektivitet och ökade kostnader.

18. Europaparlamentet är bekymrat över att transparensen i och efterlevnaden av upphandlingsförfaranden fortfarande är otillräckliga, vilket framgår av den låga graden av offentliggörande av kontraktstilldelning, den begränsade tillgången till upphandlingsdata och de fortsatta riskerna för oriktigheter, bedrägeri och korruption. Parlamentet påminner om att favorisering, otydliga eller partiska urvalskriterier och otillräckliga tillsynsmekanismer för kontroll av efterlevnad och påföljder undergräver förtroendet för offentlig upphandling och rättvisan. Parlamentet framhåller behovet av att fastställa skyldigheter att offentliggöra och tydligt motivera alla tilldelningar som har förhandlats utan föregående offentliggörande av ett meddelande om upphandling, i syfte att säkerställa en miniminivå för konkurrens, spårbarhet och kontroll, genom att undvika missbruk av rättsliga undantag. Parlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att använda avancerade digitala verktyg och plattformar för att öka transparensen och ansvarsskyldigheten i förfaranden för offentlig upphandling och avskräcka från korruption.

19. Europaparlamentet konstaterar att offentliga upphandlande myndigheter för närvarande redan har möjlighet att beakta faktorer såsom innovation, resiliens, hållbarhet och sociala hänsyn via klausuler om tilldelning, kravspecifikationer eller fullgörande av kontrakt, på frivillig basis och beroende på deras beslut, i enlighet med vad som uttryckligen tillåts i 2014 års direktiv. Parlamentet noterar att offentliga kontrakt i vissa fall fortsätter att tilldelas först och främst på grundval av kriteriet lägst pris, delvis beroende på brister i utbildning och otillräckliga finansiella och mänskliga resurser, vilket hindrar upphandlande myndigheter från att ta hänsyn till ytterligare faktorer såsom innovation och förhållandet mellan kvalitet och pris. Det leder till undermåliga resultat på lång sikt, som inte ligger i linje med medborgarnas intressen. Parlamentet betonar att användningen av kriteriet lägst pris begränsar de upphandlande myndigheternas förmåga att ta hänsyn till driftskostnader och tillämpa livscykelkostnader.

20. Europaparlamentet betonar att upphandlingsförfarandenas komplexitet, överdrivna kvalifikationskriterier och ökade byråkratiska börda påverkar små och medelstora företag, lokala företag och nationella entreprenörer på ett oproportionerligt sätt och avskräcker dem från att delta och minskar därmed mångfalden av anbud och undergräver hållbar och innovativ upphandling. Parlamentet noterar att offentlig upphandling fortsätter att vara svårt för små och medelstora företag, trots att både nationella och europeiska mekanismer har införts. Orsakerna är bland annat återkommande betalningsförseningar i vissa medlemsstater, bristen på tydlighet och tillgänglighet i nationella och europeiska meddelanden om upphandling samt bristen på transparens i urvalsförfarandena, vilket bidrar till en känsla av bristande insyn.

21. Europaparlamentet påminner om att det i Europeiska arbetsmyndighetens strategiska analysrapport från 2023 om byggsektorn och kommissionens rapport om tillämpning och genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/957 av den 28 juni 2018 om ändring av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (COM(2024)0320) har fastställts att långa och komplexa underleverantörskedjor kan innebära många utmaningar för de brottsbekämpande myndigheterna när de används för att undandra sig rättsligt ansvar och kan leda till otydlig ansvarsskyldighet och svårigheter att säkerställa efterlevnaden av offentliga upphandlingskontrakt och arbetsrättsliga skyldigheter. Parlamentet noterar i det sammanhanget att direktivet inte ger upphandlande myndigheter tillräckliga verktyg för att effektivt ta itu med bristande fullgörande av offentliga kontrakt, och i vissa fall till och med hindrar myndigheter som vill vidta proaktiva åtgärder.

Möjliga förbättringar

22. Europaparlamentet noterar att det för närvarande finns en stark efterfrågan på att uppdatera tröskelvärdena för offentlig upphandling mot bakgrund av den betydande ökningen av inflationen och byggkostnaderna i EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheterna att förespråka en höjning av tröskelvärdena på internationell nivå och att införa en mekanism som tar hänsyn till inflationstakten. Parlamentet betonar att höjda tröskelvärden ger upphandlande myndigheter större oberoende och möjligheter att tilldela kontrakt baserat på lokala behov. Parlamentet påpekar att alltför komplicerade förfaranden, som kännetecknas av en hög grad av teknisk och rättslig komplexitet, tillsammans med administrativa krav som ibland inte står i proportion till kontraktets värde, utgör ett av de största problemen inom sektorn för offentlig upphandling och att kommissionens ansträngningar därför bör gå längre än att bara förhandla fram tröskelvärden.

23. Europaparlamentet konstaterar att sex olika upphandlingsförfaranden visserligen ger flexibilitet, men att vissa av dem sällan används, såsom förfaranden för innovationspartnerskap, på grund av deras komplexitet och byråkratiska hinder. Parlamentet anser att en effektivisering och anpassning av skyldigheterna att rapportera uppgifter för upphandlande myndigheter på nationell nivå och EU-nivå, liksom grundläggande krav på datakompatibilitet, skulle kunna ge ett mervärde. Parlamentet anser att det är viktigt att kommissionen och medlemsstaterna systematiskt analyserar upphandlingsdata på ett heltäckande och strukturerat sätt för att identifiera och ta itu med de bakomliggande orsakerna till minskad konkurrens och ineffektivitet i upphandlingsprocesserna.

24. Europaparlamentet förespråkar en tydligare åtskillnad mellan upphandlande myndigheter och offentliga företag. Parlamentet

understryker att de offentliga myndigheternas frihet och självständighet alltid måste skyddas och respekteras. Parlamentet betonar att 2014 års reform uttryckligen erkänner offentliga myndigheters rätt att tillhandahålla och organisera sina tjänster självständigt genom sina egna institutioner, företag eller offentliga företag. Parlamentet betonar att direkt tillhandahållande av tjänster av offentliga eller lokala myndigheter, internt tillhandahållande av tjänster och offentlig-offentligt samarbete är och bör förbli tillgängliga alternativ.

25. Europaparlamentet betonar att upphandlingsreglerna för offentliga företag bör anpassas bättre till kommersiell praxis och säkerställa maximal flexibilitet för att förhindra onödiga begränsningar, kostnadsinflation och förseningar i kritiska sektorer, såsom energi och allmännyttiga tjänster. Parlamentet anser att kommissionen bör analysera denna fråga i den kommande konsekvensbedömningen.

26. Europaparlamentet påminner med oro om att ett betydande antal ekonomiska aktörer har uteslutits från offentliga upphandlingsförfaranden på grund av smärre formella brister i sina anbud, utan att ges möjlighet att avhjälpa sådana brister, både vid öppna och förhandlade förfaranden. Parlamentet understryker att denna praxis är skadlig både för de ekonomiska aktörerna, som kan ha investerat betydande tid och resurser i utarbetandet av sina anbud, och för de upphandlande myndigheterna, som kan tvingas att potentiellt utesluta det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet av rent formella skäl. Parlamentet betonar att en alltför stelbent formalism undergräver ändamålsenligheten, effektiviteten och konkurrenskraften i de offentliga upphandlingsförfarandena. Parlamentet efterlyser därför en generell princip som tillåter rättelse eller klargörande av smärre brister, utan att anbudet behöver dras tillbaka, så länge detta inte innebär en väsentlig förändring av anbudet, och betonar att denna princip bör utgöra huvudregel snarare än undantag. Parlamentet betonar vikten av att införa större flexibilitet i förfarandena för offentlig upphandling och samtidigt säkerställa rättssäkerhet för upphandlande myndigheter, även för små och medelstora upphandlande myndigheter.

27. Europaparlamentet förespråkar rättvis konkurrens mellan anbudsgivarna genom att man säkerställer att tilldelningskriterierna är utformade med hänsyn till nya aktörer, uppstartsföretag, små och medelstora företag och innovativa företag, vilket främjar mångfald på marknaden och konkurrenskraftig prissättning.

Digitalisering av europeisk offentlig upphandling

28. Europaparlamentet är fast övertygat om att digitaliseringen bör fortsätta att vara en nyckelfaktor för att sänka kostnader och effektivisera offentlig upphandling för upphandlande och anbudsgivande enheter, i synnerhet mycket små enheter samt små

och medelstora företag. Parlamentet föreslår dock att kommissionen och medlemsstaterna för att fullt ut utnyttja de digitala verktygens potential måste ta ett nytt grepp om hur den framtida upphandlingslagstiftningen på ett säkert sätt bör bidra till och säkerställa digitalisering, snarare än att bara digitalisera nuvarande långdragna analoga förfaranden. Parlamentet understryker vikten av att plattformar för offentlig upphandling åtföljs av uppdaterade, tydliga och specifika riktlinjer och instruktioner så att alla användare, oavsett deras erfarenhet, effektivt kan navigera och använda dessa plattformar. Parlamentet betonar behovet av ökat stöd och utbildning för upphandlande myndigheter om användningen av digitala verktyg.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anta principen om digitalt först vid översynen av EU:s rättsliga ram för offentlig upphandling. Parlamentet rekommenderar ett särskilt fokus på att automatisera och säkerställa interoperabiliteten för vissa processer, såsom att man går över till ett transaktionsbaserat system i stället för det föråldrade system som bygger på meddelanden, minskar antalet elektroniska formulär och integrerar det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet och e-Certis i bredare administrativa system och företagssystem. Parlamentet anser att denna övergång kommer att stärka möjligheten till offentlig granskning i upphandlingsprocessen, särskilt med tanke på den potential som omstörtande teknik såsom artificiell intelligens erbjuder. Parlamentet anser att denna övergång till automatiserade, transaktionsbaserade system skulle förbättra datainsamlingen i realtid, effektivisera upphandlingsprocesserna och möjliggöra bättre datautnyttjande, vilket skulle vara särskilt gynnsamt för små och medelstora företag.

30. Europaparlamentet betonar att det för att få fram bättre information och förbättra upphandlingsresultaten i medlemsstaterna är avgörande att inrätta en EU-omfattande dataarkitektur för upphandlingsuppgifter med tillförlitlig och strukturerad datainsamling. Parlamentet betonar också att det är viktigt att främja interoperabilitet mellan offentliga databaser för att påskynda kontrollen av riktigheten i aktörernas krav och undvika förfrågningar om information som redan finns i olika offentliga databaser. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang kommissionens initiativ till ett europeiskt dataområde för offentlig upphandling. Parlamentet anser att detta initiativ har potential att förbättra transparensen och att hjälpa till att förebygga missbruk av medel, bedrägeri och korruption samt att skapa mer upphandlingsmöjligheter för små och medelstora företag och se till att de offentliga utgifterna ger ett bättre värde genom att kombinera europeiska och nationella dataset om upphandling. Parlamentet begär att kommissionen undersöker möjligheterna att införa ett digitalt pass för offentlig upphandling, med särskild uppmärksamhet på små och medelstora företag, som

ett verktyg för att främja små och medelstora företags deltagande i offentlig upphandling. Parlamentet understryker behovet av att använda befintliga verktyg såsom eForms, eTender, eCertis och det europeiska dataområdet för offentlig upphandling på ett effektivare sätt i syfte att övergå från analoga processer till helt digitala system för att göra upphandlingsbesluten smartare.

31. Europaparlamentet konstaterar att införandet av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet inte fullt ut har uppnått målet att förenkla och underlätta företagens deltagande i offentlig upphandling, eftersom det fortfarande finns operativa svårigheter som gör det svårare för företag – särskilt mycket små enheter och små och medelstora företag – att få tillgång till upphandlingsförfaranden. Parlamentet uppmanar kommissionen att effektivisera och förtydliga standarddokumentationen för upphandling, inbegripet det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet. Parlamentet uppmuntrar kommissionen och medlemsstaterna att undersöka hur upphandlingssystem kan samverka med andra välfungerande administrativa system och databaser på nationell nivå och EU-nivå för att förbättra EU:s inre marknad.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa efterlevnaden av enhetliga cybersäkerhetsstandarder i linje med cyberresiliensakten[1] och NIS 2-direktivet[2], i tillämpliga fall, i all relevant EU-lagstiftning om offentlig upphandling, samt att säkerställa att EU:s dataskyddsregler följs i alla skeden av upphandlingsprocessen.

33. Europaparlamentet efterlyser en harmonisering av processerna för elektronisk identifiering och autentisering i medlemsstaterna för att säkerställa en säker, effektiv och tillförlitlig digital offentlig upphandling i hela EU.

34. Europaparlamentet anser att kommissionen, i dialog med berörda parter och arbetsmarknadens parter, bör bedöma vilka förfaranden som ger begränsat mervärde i förhållande till sina kostnader,

---

1 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/2847 av den 23 oktober 2024 om övergripande cybersäkerhetskrav för produkter med digitala element och om ändring av förordningarna (EU) nr 168/2013 och (EU) 2019/1020 och direktiv (EU) 2020/1828 (cyberresiliensförordningen) (EUT L, 2024/2847, 20.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2847/oj).

2 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2555 av den 14 december 2022 om åtgärder för en hög gemensam cybersäkerhetsnivå i hela unionen, om ändring av förordning (EU) nr 910/2014 och direktiv (EU) 2018/1972 och om upphävande av direktiv (EU) 2016/1148 (EUT L 333, 27.12.2022, s. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

administrativa börda eller bidrag till kvalitet och sedan antingen förbättra, automatisera eller avskaffa dem helt.

35. Europaparlamentet lyfter fram att upphandlingsmodellen GovTech med framgång har anammats av länder såsom Polen, Litauen och Danmark, och att kommissionen har gett sitt erkännande till denna modell som ett viktigt verktyg för att uppnå målen i EU:s digitala kompass 2030. Parlamentet anser att man genom att bygga vidare på framgångsrika nationella erfarenheter och främja utvecklingen av en europeisk GovTech-marknad skapar ett tillfälle för den offentliga sektorn att snabbt och effektivt få tillgång till skräddarsydda digitala lösningar och samtidigt stöder en digitalt inriktad reform av den offentliga upphandlingen. Parlamentet understryker att användningen av GovTech vid förkommersiell upphandling hittills har gjort det möjligt för kommuner med mindre ekonomiska resurser att bilda konsortier med flera partner, en modell som kan skalas upp för större nationella projekt. Parlamentet noterar dock att det finns vissa utmaningar som undergräver en effektiv användning av GovTech och anser att detta är något som behöver hanteras i framtiden.

Särskilda rekommendationer för att förbättra offentlig upphandling i EU

36. Europaparlamentet efterlyser en översyn av EU:s ram för offentlig upphandling för att stärka den europeiska konkurrenskraften, främja en mer hållbar ekonomi, bygga upp motståndskraft, säkerställa rättssäkerhet och samtidigt digitalisera förfarandena, minska och förenkla reglerna för både upphandlande myndigheter och anbudsgivare och säkerställa försörjningstryggheten för vissa viktiga tekniker, produkter och tjänster, främja arbetstillfällen av hög kvalitet och tillhandahålla tjänster för medborgarna, bland annat genom att respektera kollektivavtal i enlighet med nationell lagstiftning och praxis. Parlamentet betonar att kommissionen bör föreslå en harmonisering där dess mervärde troligen blir som störst, såsom digitala upphandlingsverktyg samt standardisering av anbudsförfaranden och strukturer för gemensam offentlig upphandling på både nationell och gränsöverskridande nivå. Parlamentet uppmuntrar i detta sammanhang användningen av digitala upphandlingsverktyg för att underlätta gränsöverskridande deltagande och efterlyser främjande av gränsöverskridande offentlig upphandling på den inre marknaden, särskilt i gränsregioner. Parlamentet betonar att målet inte bör vara att harmonisera för sakens skull, utan snarare att förbättra rättssäkerheten, effektiviteten och förutsägbarheten samt minska alltför stora administrativa bördor för upphandlande myndigheter och anbudsgivare, samtidigt som man ökar flexibiliteten, valfriheten och självbestämmanderätten för upphandlande myndigheter för att säkerställa en återhållsam användning av skattemedel.

37. Europaparlamentet betonar behovet av att utbilda upphandlande myndigheter, bland annat genom att förklara reglerna och på lämpligt sätt klargöra användningen av icke-prisrelaterade kriterier, inbegripet den rättsliga grunden för kriterierna för det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet och behovet av att säkerställa tillämpningen av artikel 18.2 i direktiv 2014/24/EU för att ge de upphandlande myndigheterna rättssäkerhet så att de känner sig mer trygga med att använda dem, samtidigt som man upprätthåller adekvat tillsyn och tillgång till data. Parlamentet uppmuntrar kommissionen att ytterligare stärka professionaliseringen och utbildningen av upphandlingstjänstemän och föreslår att kommissionen ökar finansieringen för vidareutbildning av upphandlande myndigheter för att effektivt genomföra EU:s ram för offentlig upphandling.

38. Europaparlamentet konstaterar att tilldelning av offentliga kontrakt enbart på grundval av det lägsta priset kan komma att gynna illojal konkurrens och att detta sker på bekostnad av kvalitet, hållbarhet och sociala standarder. Parlamentet insisterar på att fler kontrakt, särskilt för intellektuella tjänster, bör tilldelas på grundval av det bästa förhållandet mellan pris och kvalitet, med hjälp av kriterierna för det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet, vilket innebär att anbuden inte bara ska utvärderas utifrån pris utan även utifrån faktorer som kvalitet, regionala konsekvenser eller kontinuitet i tillhandahållandet av komplexa och samhällsviktiga tjänster. Parlamentet tillägger att andra faktorer än pris bör ges en väsentlig vikt i det övergripande betyget och det slutliga beslutet om tilldelning av kontrakt, särskilt för ingenjörstjänster, som är avgörande för att säkerställa högkvalitativa och lönsamma projekt på lång sikt, samtidigt som man skyddar innovation och förhindrar att onormalt låga anbud lämnas in.

39. Europaparlamentet rekommenderar att kommissionen lägger fram konkreta åtgärder för att bekämpa korruption och öka insynen i användningen av förhandlade förfaranden utan föregående meddelande om upphandling, särskilt genom att stärka meddelandet om frivillig förhandsinsyn. Parlamentet begär att dessa meddelanden offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* och på den berörda upphandlande myndighetens webbplats eller annan offentlig plattform, beroende på upphandlingens värde. Parlamentet betonar att dessa meddelanden måste innehålla en motivering till användningen av det förhandlade förfarandet, med en redogörelse för de specifika skälen till att avvika från vanliga upphandlingsmetoder, utan att en orimlig administrativ börda läggs på de upphandlande myndigheterna.

40. Europaparlamentet efterlyser en översyn av uteslutningskriterierna i upphandlingsförfaranden, så att de bättre kan hantera specifika sektorsrisker som rör bedrägeri, korruption och brottslig infiltration.

Parlamentet betonar att olika sektorer kräver skilda skräddarsydda uteslutningskriterier som återspeglar deras särskilda sårbarheter. Parlamentet är fast övertygat om att upphandlande myndigheter bör ges befogenhet att anpassa upphandlingsförfarandet för att bekämpa och ta itu med brottslig verksamhet. Parlamentet betonar att bestämmelserna om skäl för uteslutning, för att främja ökad effektivitet och förenkling, bör effektiviseras genom en uttömmande förteckning och en tydlig åtskillnad mellan obligatoriska skäl för uteslutning, avsedda att skydda ett allmänintresse, och frivilliga skäl för uteslutning, avsedda att skydda de upphandlande myndigheternas eller enheternas intressen. Parlamentet tillägger att alla ekonomiska aktörer som åsidosätter sina skyldigheter enligt tillämplig arbets- och miljölagstiftning enligt artikel 18.2 i direktiv 2014/24/EU i praktiken bör uteslutas från den offentliga upphandlingen i fråga.

41. Europaparlamentet uppmuntrar till ökat gränsöverskridande samarbete vid offentlig upphandling, där det finns tydliga fördelar, t.ex. för storskaliga projekt, för att öka effektiviteten och sammanhållningen på EU:s inre marknad. Parlamentet stöder interoperabel digital infrastruktur som gör det möjligt att sömlöst dela upphandlingsuppgifter och upphandlingsförfaranden i medlemsstaterna, eftersom detta skulle minska hindren och öka marknadssammanhållningen, vilket skulle gynna leverantörer av alla storlekar i EU.

42. Europaparlamentet begär att man fullt ut utnyttjar all flexibilitet enligt avtalet om offentlig upphandling i EU:s lagstiftning om offentlig upphandling, åtminstone för upphandlande myndigheter på subcentral nivå, i syfte att uppnå en väsentlig förenkling av upphandlingsförfarandena. Parlamentet betonar att avtalet om offentlig upphandling möjliggör betydligt större flexibilitet och mer rationaliserade förfarandealternativ när det gäller val och utformning av upphandlingsförfaranden. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma möjligheten att tillåta små upphandlande myndigheter att använda förenklade förfaranden genom att utnyttja den flexibilitet som fastställs i direktiven 2014/25/EU och 2014/23/EU, för att hantera deras begränsade resurser och expertis och minska onödiga administrativa bördor och därmed göra det möjligt för dem att fullgöra sina uppgifter på ett effektivare sätt.

43. Europaparlamentet betonar att olika sektorsspecifika regler för offentlig upphandling är fragmenterade och kan vara svåra att genomföra för både företag och lokala myndigheter.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över och utvärdera sektorsspecifika upphandlingsregler och effektivisera dem för att minska onödiga bördor för upphandlande myndigheter samtidigt som transparens, effektivitet, rättssäkerhet och flexibilitet

säkerställs. Parlamentet begär att sektorslagstiftningen förblir harmoniserad med de övergripande upphandlingsramarna och att den förblir begränsad till tekniska specifikationer.

45. Europaparlamentet begär att det inrättas enhetliga icke-bindande riktlinjer, standardiserade övervaknings- och rapporteringsmekanismer, förfarandegarantier, oberoende tillsynsorgan med tillräckliga befogenheter och effektiva verktyg för kontroll av efterlevnad och överensstämmelse för att främja rättssäkerhet, rättvis konkurrens och enhetlighet inom offentlig upphandling i EU, utan att begränsa de upphandlande myndigheternas utrymme för skönsmässig bedömning. Parlamentet betonar behovet av at stödja upphandlande myndigheter, särskilt de som har begränsade administrativa och ekonomiska resurser, i genomförandet och säkerställa att uppdragstagare följer de överenskomna avtalsförpliktelserna. Parlamentet betonar vikten av proportionalitetsprincipen, vilket innebär att den upphandlande myndighetens beslut, liksom de krav och villkor som fastställs i ett anbud, måste vara anpassade till det upphandlade kontraktets art och omfattning. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att klargöra detta begrepp för att uppmuntra användningen av andra kriterier än enbart pris.

46. Europaparlamentet konstaterar att en ökad integration av marknaden för offentlig upphandling är avgörande för att uppnå EU:s strategiska mål, förutsatt att detta fullt ut respekterar medlemsstaternas behörighet att fastställa sina egna strategiska prioriteringar. Parlamentet understryker att alla ansträngningar att standardisera upphandlingsförfarandena måste vägledas av subsidiaritetsprincipen och bevara den nationella flexibiliteten.

47. Europaparlamentet betonar att små och medelstora företags ansträngningar att utforska andra medlemsstaters marknader bör stödjas. Parlamentet efterlyser utbyte av bästa praxis i hela EU och förenkling av gränsöverskridande upphandlingsförfaranden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppmuntra företagens deltagande i gränsöverskridande offentlig upphandling genom att avstå från att använda språkkriterier för att avvisa anbud i anbudsförfaranden.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så mycket som möjligt rationalisera de administrativa processerna för att minska bördorna, förfina urvalskriterierna för effektiv upphandling och öka den administrativa kapaciteten. Parlamentet anser att standardiserade kriterier möjliggör mer tillgängliga och attraktiva kontrakt för små och medelstora företag, vilket är avgörande för att främja ett bredare deltagande och driva på innovation inom sektorn. Parlamentet rekommenderar därför starkt att standardiserade kriterier utfärdas i form av icke-bindande riktlinjer från kommissionen.

49. Europaparlamentet rekommenderar att man inför stärkta mekanismer för transparens och tillsyn i offentlig upphandling genom att integrera avancerad dataanalys och AI-teknik i upphandlingsprocessen för att upptäcka potentiell bristande efterlevnad, oriktigheter, bedrägerier, nationella säkerhetsrisker och korruption i realtid. Parlamentet uppmuntrar i detta sammanhang kommissionen att stödja utvecklingen av en datadriven riskanalysplattform som är kopplad till leverantörsregister och både EU-gemensamma databaser och nationella databaser för uteslutning inom ramen för det europeiska dataområdet för offentlig upphandling, inbegripet integrering av upphandlings-, företags- och sanktionsuppgifter för att möjliggöra proaktiv upptäckt av bedrägerier och integritetsövervakning.

50. Europaparlamentet anser att införandet av en EU-omfattande mekanism som säkerställer gränsöverskridande informationsutbyte för upphandlande myndigheter om de ekonomiska aktörer som har uteslutits från upphandlingsmarknaderna och längden på deras uteslutning, i enlighet med artikel 57 i direktiv 2014/24/EU, skulle underlätta verkställighet, förenkla förfaranden, skydda offentliga medel, säkerställa lika villkor på den inre marknaden och stärka säkerheten och integriteten för kritisk offentlig infrastruktur och kritiska offentliga tjänster. Parlamentet konstaterar att gränsöverskridande informationsutbyte om att en viss aktör utesluts i en medlemsstat inte är en förutsättning för att aktören ska uteslutas i en annan medlemsstat.

51. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att undersöka om det vore genomförbart med ett EU-omfattande register över intresseförklaringar på området för offentlig upphandling, med beaktande av kontraktens värde, som gör det möjligt att upptäcka personliga eller yrkesmässiga kopplingar mellan upphandlande myndigheter och utvalda anbudsgivare, i syfte att förhindra intressekonflikter som kan påverka processens integritet och att se till att det finns robusta visselblåsarmekanismer.

52. Europaparlamentet anser att det behövs mer förenkling och standardisering av förfarandena för offentlig upphandling. Parlamentet stöder, när så är lämpligt, införandet av mallar för standardavtal i medlemsstaterna för att skapa större enhetlighet i anbudsförfarandena, minska de administrativa bördorna och säkerställa rättslig klarhet för upphandlande myndigheter och ekonomiska aktörer, samtidigt som flexibiliteten för marknadsdrivna lösningar bibehålls. Parlamentet noterar dessutom att införandet av mallar för standardavtal i medlemsstaterna också skulle underlätta integreringen av avtalsuppgifter i digitala plattformar, vilket gör det lättare att spåra och jämföra dem. Parlamentet anser att en sådan standardisering i hög grad bidrar till administrativ effektivitet och minskade transaktionskostnader, eftersom den gör det möjligt för upphandlande myndigheter att effektivisera utarbetandet av

anbudsdokumentation och för ekonomiska aktörer att återanvända delar av tidigare anbud, särskilt när de deltar i flera upphandlingsförfaranden. Parlamentet pekar på användningen av standardmodeller, som bör möjliggöra kortare och mer konsekventa upphandlingsdokument.

53. Europaparlamentet välkomnar kommissionens prioritering att minska bördan för företagen med lagstadgade rapporteringskrav med 25 % och 35 % för små och medelstora företag. Parlamentet begär att denna prioritering genomförs inom alla sektorer och att den kommande översynen av offentlig upphandling ska bedömas på grundval av detta.

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och de upphandlande myndigheterna att till fullo utnyttjar de verktyg som står till buds, t.ex. EU:s verktygslåda för handelspolitiska skyddsåtgärder, att förhindra illojal konkurrens från länder utanför EU som diskriminerar EU-länder som deltar i deras offentliga upphandlingsförfaranden och att tillämpa en strikt princip om ömsesidighet genom en effektiv användning av EU:s instrument för internationell upphandling, särskilt när det gäller tillträde till strategiska sektorer på EU:s marknad för offentlig upphandling. Parlamentet påminner om att EU kan begränsa tillträdet till sina marknader för offentlig upphandling som svar på överträdelser av internationella handelsregler, inbegripet tullhöjningar som inte är förenliga med WTO:s regler. Parlamentet uppmanar vidare till beslutsamma åtgärder genom förordningen om utländska subventioner[1]. Parlamentet framhåller dessutom de möjligheter som erbjuds genom förordning (EU) 2023/2675[2] om skydd av unionen och dess medlemsstater mot ekonomiskt tvång från tredjeländer. Parlamentet betonar att de förfaranden som tillämpades före genomförandet av motåtgärder är för långsamma. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att tillåta förfaranden som möjliggör en snabbare reaktion. Parlamentet påminner om att länder utanför EU som inte ingår i avtalet om offentlig upphandling, eller som inte har ingått internationella avtal med EU som garanterar lika och ömsesidigt tillträde till offentliga upphandlingar, inte kan kräva likabehandling på området offentlig upphandling såsom anges i EU-domstolens rättspraxis (mål C-652/22).

---

1 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2560 av den 14 december 2022 om utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden, EUT L 330, 23.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2560/oj.

2 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2675 av den 22 november 2023 om skydd av unionen och dess medlemsstater mot ekonomiskt tvång från tredjeländer (EUT L, 2023/2675, 7.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2675/oj.

55. Europaparlamentet påminner om att villkoren i ILO:s konvention nr 94 om arbetsklausuler bör respekteras, och anser att länder som inte uppfyller dem inte bör ha tillgång till EU:s offentliga upphandlingsförfaranden.

56. Europaparlamentet noterar att en betydande andel av kontrakten i de flesta medlemsstater tilldelas på grundval av det lägsta anbudspriset. Parlamentet betonar nödvändigheten av att se till att företag utanför EU inte får en orättvis fördel i upphandlingsförfaranden genom direkta eller indirekta statliga subventioner, vilket snedvrider den rättvisa konkurrensen på den inre marknaden. Parlamentet kräver att kommissionen och medlemsstaterna agerar kraftfullt mot enheter i länder utanför EU som utnyttjar subventioner för att underskrida priser eller dominera anbudsförfaranden på ett sätt som inte är förenligt med EU:s konkurrensregler. Parlamentet rekommenderar att det fastställs tydliga och transparenta regler för uteslutning av enheter i länder utanför EU och av EU-baserade företag vars underleverantörer utanför EU upprepade gånger har brutit mot EU-lagstiftningen. Parlamentet efterlyser vidare konvergens mellan medlemsstaterna när det gäller reglerna om deltagande av anbudsgivare från länder utanför EU i offentliga upphandlingar, särskilt i fall där projekt finansieras med europeiska medel.

57. Europaparlamentet understryker att onormalt låga anbud, särskilt från anbudsgivare från länder utanför EU, kan äventyra ett effektivt genomförande av offentliga kontrakt, äventyra kvalitetsstandarder och utgöra en risk för den nationella säkerheten, särskilt när det gäller kritisk infrastruktur. Parlamentet efterlyser kraftfullare åtgärder för att upptäcka och hantera sådana anbud, bland annat genom oberoende kostnadsbedömningar och tydliga skyldigheter för upphandlande myndigheter att avvisa anbud om motiveringen till det ovanligt låga priset är otillräcklig eller föga övertygande. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att lägga fram en tydlig och harmoniserad metod för att bedöma begreppet ”onormalt lågt pris” för att ge de upphandlande myndigheterna större rättssäkerhet och praktisk vägledning vid utvärderingen av anbud.

58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tydligt ange att anbudsgivare från länder utanför EU inte har rätt att delta i offentliga upphandlingsförfaranden som genomförs inom EU om deras ursprungsland inte ger EU:s anbudsgivare ömsesidigt marknadstillträde på grundval av ett plurilateralt eller bilateralt avtal om offentlig upphandling som undertecknats med EU.

59. Europaparlamentet efterlyser fortsatt tillämpning av undantag för de yttersta randområdena med tanke på de särskilda utmaningar som

dessa områden står inför. Parlamentet erkänner dessutom de unika omständigheterna för de samhällen i EU:s gränsregioner som deltar i regelbundet gränsöverskridande ekonomiskt och socialt utbyte med grannländer utanför EU.

60. Europaparlamentet vill säkerställa att det inom offentlig upphandling finns mekanismer till stöd för regional ekonomisk resiliens, skapande av högkvalitativa lokala arbetstillfällen och hållbarhet i lokala ekonomier, vilka bidrar till en mer balanserad fördelning av ekonomisk verksamhet mellan stadsområden och områden utanför städerna. Parlamentet betonar mot denna bakgrund den roll som jordbruksproducenter och deras leveranskedjor spelar samt den mycket viktiga roll som innehas av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma rekommendationen i Draghi-rapporten om att ge upphandlande myndigheter möjlighet att fastställa en uttrycklig minimikvot för utvalda lokalt producerade varor vid offentlig upphandling när så är lämpligt och genomförbart. Parlamentet betonar att offentlig upphandling bör främja ekonomisk tillväxt utan att på ett otillbörligt sätt gynna specifika sektorer eller regioner, samtidigt som man erkänner vikten av att stärka de upphandlande myndigheternas förmåga att lägga större vikt vid sociala kriterier och hållbarhetskriterier, inbegripet miljö- och klimatrelaterade överväganden, när de anser det lämpligt.

61. Europaparlamentet erkänner den offentliga upphandlingens särdrag och strategiska roll för att stärka EU:s livsmedelstrygghet och motståndskraft, och erkänner behovet av att bättre utnyttja hållbarhets- och klimatrelaterade kriterier, stödja EU:s jordbrukare och främja hälsosammare kostvanor samt en hållbar och hälsosam livsmedelspolitik.

62. Europaparlamentet stöder ökad flexibilitet i partnerskap mellan myndigheter som gör det möjligt för offentliga myndigheter att samarbeta mer effektivt för att förbättra tillhandahållandet av tjänster och minska kostnaderna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att överväga att utveckla ett offentlig-privat partnerskap och en dialog inom offentlig upphandling för att förbättra effektiviteten i förfarandena och samarbetet mellan offentliga myndigheter och företag. Parlamentet rekommenderar en översyn av det nuvarande direktivets definition av samarbete mellan myndigheter för att erkänna sådant samarbete som alla kontrakt eller arrangemang som ingåtts mellan två eller flera upphandlande myndigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga ett undantag från upphandlingsdirektivens tillämpningsområde för samarbete mellan offentliga myndigheter i syfte att säkerställa ett effektivt utförande av uppgifter, utan att införa ytterligare restriktiva villkor.

63. Europaparlamentet betonar att utvecklingen och användningen av trovärdiga, högkvalitativa och transparenta hållbarhetsmärkningar och hållbarhetscertifieringar hjälper upphandlande myndigheter att genomföra hållbarhetsmålen i praktiken och därmed minskar den administrativa bördan och behovet av djupgående tekniska bedömningar. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja och vidareutveckla sådana märkningar på EU-nivå för att säkerställa deras trovärdighet och användbarhet inom alla sektorer.

64. Europaparlamentet konstaterar att upphandlande myndigheter redan arbetar med hållbar och klimatvänlig upphandling och styrs av omfattande hållbarhetsbestämmelser på EU-nivå samt på nationell och regional nivå.

65. Europaparlamentet understryker, mot bakgrund av EU-domstolens rättspraxis (inbegripet mål C-395/18), att upphandlande myndigheter har rätt att inkludera krav som grundar sig på nationell arbetsrätt i upphandlingsdokumentationen, såsom bindande kollektivavtal, miniminormer för arbetsförhållanden, bestämmelser om lika lön och andra relevanta sociala kriterier. Parlamentet välkomnar klargörandet från EU-domstolen att de sociala och miljömässiga skyldigheterna i den horisontella sociala klausulen utgör ett grundläggande värde som medlemsstaterna ska iaktta. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta fram vägledning och en rättslig ram, inbegripet förtydligande av ämnet och dess praktiska tillämpning, som säkerställer rättssäkerhet och ger upphandlande myndigheter – inom ramen för sitt eget utrymme för skönsmässig bedömning – befogenhet att tillämpa sådana kriterier utan att utsättas för oproportionerliga rättsliga risker.

66. Europaparlamentet erkänner den betydande potentialen hos socialt ansvarsfull upphandling när det gäller att främja anständigt arbete, social inkludering och hållbar utveckling. Parlamentet uppmuntrar de upphandlande myndigheterna att systematiskt integrera sociala kriterier i förfarandena för offentlig upphandling, samtidigt som ekonomisk genomförbarhet, flexibilitet och subsidiaritet säkerställs. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma inkluderingen av sociala kriterier i upphandlingsförfarandena och tillhandahålla en tydlig rättslig och politisk ram och praktisk vägledning, inbegripet rättslig klarhet och exempel på god praxis, för att möjliggöra ett effektivt och rättsligt korrekt genomförande av socialt ansvarsfull upphandling av upphandlande myndigheter. Parlamentet erkänner att införandet av sociala klausuler, såsom krav som rör arbetsvillkor, förhandlingar om kollektivavtal och respekt för arbetstagares rättigheter, avsevärt kan förbättra kvaliteten och tillförlitligheten för

resultaten av offentlig upphandling. Parlamentet uppmanar kommissionen att i översynen klargöra att de miljö-, social- och arbetsrättsliga kraven i artikel 18.2 i direktiv 2014/24/EU är bindande.

67. Europaparlamentet anser att offentliga upphandlingsförfaranden bör uppmuntra och belöna innovativa och hållbara lösningar som kan stimulera ekonomisk utveckling. Parlamentet betonar vikten av att införa och genomföra hållbarhetskriterier i alla medlemsstater på ett sätt som återspeglar nuvarande EU-lagstiftning. Parlamentet uppmanar kommissionen att i samband med den kommande kontrollen av ändamålsenligheten i EU:s lagstiftning om offentlig upphandling bedöma inrättandet av en sektorsspecifik verktygslåda för hållbarhetskriterier som omfattar modeller för tilldelningskriterier och tekniska kriterier, kontrollmetoder och avtalsbestämmelser, i syfte att underlätta ett successivt införande av mer hållbara upphandlingsmetoder och skapa klarhet för upphandlande myndigheter och samtidigt göra det möjligt för dem att skräddarsy kraven för specifika sektorer och lokal ekonomisk kapacitet. Parlamentet begär att kommissionen undersöker hur hållbarhetsrelaterade aspekter bättre kan integreras vid tillämpningen av principen om det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet, i syfte att främja innovation och effektiv resursanvändning. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta fram en uppsättning kriterier i syfte att främja innovation inom hållbar teknik och öka EU:s konkurrenskraft på framtida pionjärmarknader. Parlamentet anser att en förstärkning av marknaden för sekundära material bör ingå i denna strategi. Parlamentet betonar i detta sammanhang att utvecklingen av en verktygslåda bör villkoras av tydliga bevis för att a) den inte tvingar upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter att ådra sig oproportionerliga kostnader eller leder till oförenligheter eller tekniska svårigheter, b) den tar hänsyn till de relevanta produkternas och tjänsternas livscykel, mångfald och tillgänglighet och följer principen om teknikneutralitet, och c) den upprätthåller rättvis konkurrens.

68. Europaparlamentet rekommenderar att man genomför modeller för strategisk upphandling där EU:s och medlemsstaternas intressen samt långsiktigt värde och resiliens ges företräde framför kortsiktiga kostnadsminskningar, och att modellerna erbjuder ledande marknadsmöjligheter för produkter som stöder EU:s mål, särskilt inom strategiska sektorer.

69. Europaparlamentet begär att kommissionen, i samband med den kommande översynen av ramen för offentlig upphandling, genomför

en djupgående konsekvensbedömning av möjliga sätt och konsekvenser av att prioritera principen om europeisk preferens vid upphandling som rör strategiska industrier för att säkerställa kontinuiteten för kritisk kapacitet i medlemsstaterna och stärka motståndskraften, säkerheten, konkurrenskraften och det strategiska oberoendet. Parlamentet betonar att kommissionen noggrant bör utvärdera de potentiella kostnadseffekterna, riskerna med att begränsa tillgången till spetsteknik och effekterna på tjänsternas och produkternas kvalitet, samtidigt som unionens internationella rättsliga åtaganden respekteras och likasinnade partner inte utesluts. Parlamentet understryker att åtgärder för att främja europeiska företags deltagande inte bör innebära protektionism eller snedvridning av konkurrensen. Parlamentet erkänner i detta sammanhang vikten av företag som investerar och återinvesterar inom EU och därmed stärker EU:s ekonomi, skyddar arbetstagarnas välfärd och gynnar lokalsamhällen. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att undersöka möjligheterna att öka EU-baserade företags deltagande i upphandlingsförfaranden som inleds för projekt som finansieras av EU-institutionerna eller genom utvidgning av det preferenssystem som fastställs i artikel 85 i direktiv 2014/25/EU till kontrakt som tilldelas av upphandlande myndigheter och i artikel 15 i direktiv 2014/24/EU för utvalda strategiska sektorer.

70. Europaparlamentet efterlyser inkludering av bestämmelser som gör det möjligt för upphandlande myndigheter att kräva att ekonomiska aktörer upprättar industriella partnerskap med juridiska personer med säte i EU i offentliga upphandlingsförfaranden rörande projekt av strategiskt intresse för EU – särskilt på områdena kritisk infrastruktur, avancerad teknik och kritiska råvaror. Parlamentet anser att sådana partnerskap bör innehålla klausuler som säkerställer överföring av teknik, know-how eller viktig teknisk kompetens till EU-baserade partner, i full överensstämmelse med unionsrätten och internationella åtaganden.

71. Europaparlamentet betonar de särskilda utmaningar som elnätsoperatörerna står inför, med ökade leveranstider och ökade leveranskostnader. Parlamentet begär att förfarandena för offentlig upphandling för elnätsoperatörer förenklas och att deras flexibilitet och effektivitet säkerställs. Parlamentet förespråkar större konsekvens mellan EU:s bestämmelser som påverkar offentlig upphandling avseende elnät.

72. Europaparlamentet understryker vikten av att frigöra investeringar på marknaden för offentlig upphandling och koncessioner, och uppmanar kommissionen att undersöka om den nuvarande ramen för koncessionskontraktens löptid på ett adekvat sätt återspeglar koncessionshavarnas investeringar efter tilldelningen, och att

överväga om större flexibilitet skulle bidra till att stimulera sådana investeringar.

73. Europaparlamentet understryker behovet av att undvika onödiga administrativa bördor för offentliga upphandlare och ekonomiska aktörer, inbegripet små och medelstora företag och mikroföretag. Parlamentet betonar att man vid översynen av EU:s lagstiftning om offentlig upphandling alltid bör beakta behovet av att minska komplexiteten och byråkratin för att inte hindra ekonomiska aktörers deltagande i offentlig upphandling. Parlamentet uppmanar kommissionen att, när den bedömer alternativ för att införa nya kriterier vid offentlig upphandling, säkerställa att särskild uppmärksamhet ägnas åt det skede då sådana krav införs i upphandlingsförfarandet. Parlamentet understryker att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt huruvida dessa kriterier ingår i tilldelningskriterierna eller i tidigare skeden av upphandlingsdokumenten, för att säkerställa rättslig klarhet och praktisk genomförbarhet för upphandlande myndigheter och ekonomiska aktörer.

74. Europaparlamentet stöder moderniseringen av upphandlingskriterierna så att de återspeglar utvecklingen på teknik- och säkerhetsområdet, vilket garanterar att de nya ramarna för offentlig upphandling möjliggör en smidig anpassning till det föränderliga ekonomiska och geopolitiska landskapet, samtidigt som medlemsstaternas autonomi i förvaltningen av sin upphandlingspolitik upprätthålls. Parlamentet noterar att EU:s konkurrenskraft bygger på höga sociala och miljömässiga normer på den inre marknaden. Parlamentet betonar att de framtida ramarna för offentlig upphandling bör främja dessa starka sidor, inte försvaga dem, för att stärka EU-aktörers position i anbudsförfaranden vid offentlig upphandling.

75. Europaparlamentet pekar på vikten av förordningen om nettonollindustrin[1] som exempel på resilienskriterier som rör försörjningstrygghet, arbetstillfällen av hög kvalitet, bidrag till EU:s industriella ledarskap och konkurrenskraft, efterlevnad av cybersäkerhetsstandarder och minskat beroende av ett enda land utanför EU som inte är part i internationella upphandlingsavtal.

76. Europaparlamentet stöder den fortsatta digitaliseringen av offentliga upphandlingsförfaranden, i syfte att minska de administrativa bördorna, förbättra effektiviteten och konkurrenskraften, öka

---

1 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1735 av den 13 juni 2024 om inrättande av en åtgärdsram för att stärka Europas ekosystem för tillverkning av nettonollteknik och om ändring av förordning (EU) 2018/1724 (EUT L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj).

transparensen och underlätta tillgången för små och medelstora företag och gränsöverskridande anbudsgivare, samtidigt som efterlevnaden av säkerhetsstandarderna säkerställs.

77. Europaparlamentet efterlyser stärkta stödmekanismer för mycket små enheter, små och medelstora företag, uppstartsföretag och aktörer inom den sociala ekonomin för att göra det möjligt för dem att effektivt konkurrera vid offentliga upphandlingar, inbegripet i form av program för tekniskt stöd och kapacitetsuppbyggnad för små och medelstora företag, uppstartsföretag och sociala företag. Parlamentet anser att mer vägledning och stöd till små och medelstora företag är avgörande för att öka deras deltagande i offentlig upphandling. Parlamentet understryker att det finns ett behov av att minska de byråkratiska begränsningar som på ett oproportionerligt sätt påverkar små och medelstora företags, uppstartsföretags och expanderande företags deltagande och av att genomföra grundliga konsekvensbedömningar, och kommissionen bör anordna obligatoriska test för små och medelstora företag samt nystartade företag när det gäller nya bestämmelser. Parlamentet understryker att dialoginitiativ är effektiva när det gäller att hjälpa små och medelstora företag att få bättre kunskap om principerna för offentlig upphandling, samtidigt som de gör det möjligt för offentliga upphandlare att samla in information för att utforma mer balanserade kriterier och minska den administrativa bördan. Parlamentet stöder, när så är lämpligt, offentliga upphandlares utbredda användning av anskaffningsmetoder före utformningen av anbudsinfordringar samt begränsningar av överdrivna krav på finansiell kapacitet och på historik över tidigare kontrakt. Parlamentet framhåller behovet av att stödja små och medelstora företag i identifieringen av partner.

78. Europaparlamentet efterlyser en brådskande förenkling av urvalskriterierna, och uppmanar i detta sammanhang också kommissionen att undersöka om inrättandet av en digital databas på EU-nivå över förkvalificerade små och medelstora företag och mindre aktörer skulle kunna bidra till att förenkla förfarandena och förbättra tillgången till offentliga upphandlingar. Parlamentet noterar potentialen hos ackrediteringssystem för att fastställa företagens tekniska och finansiella kapacitet och kontrollera deras yrkesmässiga integritet före anbudsförfarandet, och framhåller att kriterierna för yrkesmässig integritet bör omfatta företagens resultat när det gäller efterlevnad av tillämplig arbetsrätt, människorättslagstiftning och miljölagstiftning. Parlamentet understryker att effektiv interoperabilitet och gränsöverskridande tillgång till dessa register i medlemsstaterna kan vara avgörande för att stärka transparensen, skydda offentliga medel, stödja den inre marknaden och stärka säkerheten och integriteten för kritisk offentlig infrastruktur och kritiska offentliga tjänster.

79. Europaparlamentet betonar att EU:s ram för offentlig upphandling måste säkerställa rättvist tillträde för små och medelstora företag, enheter inom den sociala ekonomin och lokala företag genom att främja förenklade förfaranden, inbegripet genom att säkerställa att företag inte behöver lämna in information som redan är offentligt tillgänglig i sitt anbud och genom att tillämpa proportionella krav baserade på det lokala sammanhanget. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga att integrera uppdelningen av kontrakt i mindre delar för att främja konkurrens och förhindra att stora enheter dominerar, samtidigt som man erkänner att kontrakt inte bör delas upp om det finns genuina tekniska skäl eller effektivitetsskäl för att inte göra det. Parlamentet understryker att en sådan uppdelning i mindre delar är särskilt relevant för ingenjörs-, bygg- och planeringstjänster, eftersom det kan stärka konkurrensen, värna små och medelstora företags och mikroföretags möjligheter att delta samt möjliggöra riktad användning av specialiserad expertis. Parlamentet betonar behovet av tydliga riktlinjer för när det är motiverat att inte dela upp kontrakt. Parlamentet noterar att uppdelning i delar också är ett effektivt sätt att förhindra ogenomförbara underleverantörskedjor.

80. Europaparlamentet rekommenderar att upphandlingsramen gör det möjligt för anbudsgivare och upphandlande myndigheter att lämna in saknade bevis i ett senare skede av förfarandet, vilket förenklar och påskyndar upphandlingsförfarandena, till exempel genom en utvidgning av artikel 56.3 i direktiv 2014/24/EU. Parlamentet rekommenderar att man främjar uppstartsföretags och små och medelstora företags deltagande genom att anpassa strikta referenskrav som på ett oproportionerligt sätt hindrar nystartade företag. Parlamentet efterlyser, när så är lämpligt, större flexibilitet i kvalificeringskriterierna för att säkerställa rättvis tillgång till upphandlingsmöjligheter för uppstartsföretag, samtidigt som transparens och konkurrens upprätthålls. Parlamentet understryker att flexibilitet bör övervägas när man begär historik över tidigare kontrakt från små och medelstora företag.

81. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att offentliga upphandlingsförfaranden görs mer tillgängliga och transparenta genom att tillhandahålla lättbegripliga sammanfattande tabeller eller översikter över anbudsförfaranden, som tydligt beskriver de rekommenderade tekniska specifikationerna och kraven för det arbete eller den tjänst som upphandlas. Parlamentet uppmanar kommissionen att särskilt beakta företag med mindre erfarenhet, som bör använda verktygen för att bättre förstå och tolka upphandlingsdokumenten.

82. Europaparlamentet upprepar att rättvis tillgång till offentliga upphandlingsförfaranden kräver en förenkling och ett förtydligande av reglerna för upphandlande myndigheter.

83. Europaparlamentet framhåller att erfarenheter från offentliga kontrakt, såsom byggprojekt, visar att tillåtande av alternativa anbud gör det möjligt för upphandlande myndigheter att upphandla tjänster på ett mer innovativt, effektivt och kostnadseffektivt sätt. Parlamentet betonar att innovativa lösningar lättare integreras i upphandlingen när alternativa anbud i allmänhet är tillåtna, och att alternativa anbud i allmänhet bör tillåtas om inte den upphandlande myndigheten uttryckligen beslutar att utesluta dem (opt-out) för att effektivt införliva entreprenörskunskap vid tilldelningen av offentliga kontrakt. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att tillåta alternativa anbud i enlighet med artikel 45.1 i direktiv 2014/24/EU.

84. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att engångsprincipen tillämpas konsekvent på alla förvaltningsnivåer vid offentlig upphandling, så att anbudsgivarna endast en gång behöver tillhandahålla myndigheter och förvaltningar viss standardinformation, varvid den administrativa bördan minskar. Parlamentet erkänner att möjligheten för anbudsgivare att använda sig av förklaringar om överensstämmelse på heder och samvete i stället för att lämna in ett stort antal administrativa dokument i det inledande skedet ofta kan minska bördorna och öka effektiviteten. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa var sådan praxis skulle kunna tillämpas på lämpligt sätt, samtidigt som rättslig tydlighet och rättsligt skydd säkerställs.

85. Europaparlamentet anser att reserverade kontrakt för vissa tjänster är en god praxis som stöder den sociala ekonomin. Parlamentet föreslår att små och medelstora företag och innovativa marknadsaktörer skulle kunna ges företräde vid likvärdiga anbud eller att företräde skulle kunna tillämpas genom reserverade kontrakt eller en reserverad del av fullgörandet av kontraktet. Parlamentet betonar i detta sammanhang hur effektiva reserverade kontrakt är när det gäller att stödja anställning av personer med funktionsnedsättning genom offentlig upphandling, men noterar samtidigt att det fortfarande finns utrymme för förbättringar i genomförandet av dem.

86. Europaparlamentet erkänner att även om underentreprenad möjliggör större flexibilitet, tillgång till specialiserad kompetens och kostnadsbesparingar, kan den också medföra potentiella risker såsom försvagad ansvarsskyldighet, ökad risk för kränkningar av arbetstagarnas rättigheter och hinder för ett effektivt genomförande. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma effekterna av att

offentliga kontrakt huvudsakligen fullgörs av den utvalda anbudsgivarens direktanställda, och rekommenderar att reglerna för offentlig upphandling uppmuntrar företagen att ha tillräckligt med intern personal för att genomföra de projekt för vilka de tilldelas offentliga kontrakt. Parlamentet uppmanar kommissionen att, för att få ett slut på missbruket av underentreprenad och skydda arbetstagarnas rättigheter, stärka transparensen och ansvarsskyldigheten i hela leveranskedjan och överväga att införa ett väldefinierat system med solidariskt ansvar för ekonomiska aktörer och underleverantörer och säkerställa transparens när det gäller de berörda underleverantörerna och den del av kontraktet som entreprenören avser att lägga ut på underentreprenad.

87. Europaparlamentet stöder flexibilitet i prissättningen av kontrakt genom förlängningen av den maximala löptiden för ramavtal för upphandlande myndigheten, införandet av bestämmelser som möjliggör prisanpassningar till följd av oproportionerliga kostnadsökningar som anbudsgivaren rimligen inte kunde ha förutsett, såsom inflation, materialkostnadsökningar eller energikostnadsökningar och ändringar av arbetsrätten, för att säkerställa att kontrakt är lönsamma och inte belastar offentliga myndigheter finansiellt, och förlängningen av det förhandlade förfarandet som princip för kontrakt som följer av ett ramavtal.

88. Europaparlamentet konstaterar att reglerna för offentlig upphandling av innovativa lösningar fortfarande är underutnyttjade. Parlamentet efterlyser en utvärdering av behovet att inrätta fler särskilda upphandlingsregler för vetenskapliga forsknings- och innovationsprojekt och erkänner den avgörande roll som de kan spela för att driva på ekonomiska och tekniska framsteg, samtidigt som man säkerställer effektiv användning av offentliga resurser. Parlamentet framhåller behovet av ytterligare och robusta bestämmelser som skyddar anbudsgivarnas immateriella rättigheter, även under anbudsförfarandet.

89. Europaparlamentet anser att professionaliseringen av offentliga upphandlare bör vara en del av att förbättra de offentliga upphandlingsmetoderna inom EU. Parlamentet välkomnar nationella initiativ som syftar till att hjälpa offentliga upphandlare att bekanta sig med den nuvarande rättsliga ramen och koncept såsom att definiera ämnet och utforma lämpliga urvals- och tilldelningskriterier. Parlamentet uppmanar kommissionen att utveckla och främja liknande program på EU-nivå med fokus på att bättre utnyttja kriterier som inte rör pris genom att fastställa miljökriterier och sociala kriterier som är färdiga att användas.

90. Europaparlamentet framhåller det avgörande bidraget från ideella organisationer, kyrkor och sociala företag vid offentlig upphandling i hela Europa, och noterar deras sakkunskap, starka lokala förankring

och demonstrerade kapacitet att tillhandahålla tjänster av hög kvalitet. Parlamentet betonar vikten av att bibehålla och främja reserverade kontrakt som ett kraftfullt instrument för att säkerställa att offentlig upphandling stöder bredare samhällsmål, den sociala ekonomin och mångfalden av berörda aktörer. Parlamentet efterlyser därför en förstärkning av den befintliga möjligheten för medlemsstater och upphandlande myndigheter att förbehålla deltagande i offentliga upphandlingsförfaranden särskilt för aktörer som verkar utan vinstsyfte. Parlamentet uppmanar kommissionen att ompröva treårsgränsen och kravet att dessa tjänster inte ska ha tillhandahållits under de föregående tre åren enligt artikel 77 i direktiv 2014/24/EU.

91. Europaparlamentet efterlyser ett bättre utnyttjande av den möjlighet som anges i artikel 71.3 i direktiv 2014/24/EU att möjliggöra direktbetalning till underleverantörer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja transparens vad gäller offentliga myndigheters betalningar till entreprenörer och underleverantörer och vad gäller entreprenörers betalningar till sina underleverantörer eller leverantörer.

92. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppdatera sina verktyg för att övervaka konkurrensen vid offentlig upphandling. Parlamentet anser att EU genom att förfina metoderna och tekniken för marknadsanalys, med avancerad dataanalys och artificiell intelligens, bör sträva efter att främja en upphandlingsmiljö som garanterar större konkurrenskraft, rättvisa, transparens och strategiskt värde och likabehandling. Parlamentet anser att sådana åtgärder kan bidra till att bättre förstå problemet med låg konkurrens vid offentlig upphandling, och stödja utformningen av nya förslag som kan förenkla företags tillträde till anbudsförfaranden.

°

° °

93. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.